

a) a fizetésképtelenségi eljárást lefolytató nemzeti bíróságnak kizárólagos joghatósága van a közvetlenül a fizetésképtelenségi eljárásból eredő vagy ahhoz szorosan kapcsolódó *actio Pauliana* vonatkozásában, és az ezen joghatóság alól kivételeket csak az 1346/2000 rendelet egyéb rendelkezései állapíthatnak meg;

b) az egyik tagállamban fizetésképtelenségi eljárás alatt álló vállalkozás egyedüli hitelezője által előterjesztett olyan *actio Pauliana*, amely:

- egy másik tagállamban kerül előterjesztésre,
- a felszámoló által visszerhes megállapodás alapján rá engedélyezett, harmadik személyekkel szembeni követelésre vonatkozó jogból ered, korlátozva ilyen módon a felszámoló első tagállamban fennálló követeléseinek terjedelmét, és
- nem jelent veszélyt egyéb esetleges hitelezők számára,

a 44/2001 rendelet 1. cikkének (1) bekezdése szerinti polgári és kereskedelmi ügynek tekintendő?

2. A felperesnek a Bíróság által az Európai Unió jogának általános elveként elismert, és az Európai Unió Alapjogi Chartájának 47. cikkében biztosított bírói jogvédelemhez való jogát úgy kell-e érteni és értelmezni, hogy:

- a) az 1346/2000 rendelet 3. cikkének (1) bekezdése alapján vagy a 44/2001 rendelet 2. cikkének (1) bekezdése alapján az *actio Pauliana* vonatkozásában (annak a fizetésképtelenségi eljárásból való kapcsolódásától függően) joghatósággal rendelkező valamennyi nemzeti bíróság nem mondhat le a joghatóságról;
- b) ha valamely tagállam bírósága úgy döntött, hogy az *actio Pauliana* joghatóság hiányában nem bírálja el, egy másik tagállam bírósága a felperes bíróságához való jogának biztosítása érdekében hivatalból megállapíthatja a saját joghatóságát, annak ellenére, hogy az európai uniós jognak a nemzetközi joghatóság megállapítására vonatkozó rendelkezései értelmében nem dönthet így?

(¹) A fizetésképtelenségi eljárásról szóló, 2000. május 29-i 1346/2000/EK tanácsi rendelet (HL L 160., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 19. fejezet, 1. kötet, 191. o.)

(²) A polgári és kereskedelmi ügyekben a joghatóságról, valamint a határozatok elismeréséről és végrehajtásáról szóló, 2000. december 22-i 44/2001/EK tanácsi rendelet (HL 2001. L 12., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 19. fejezet, 4. kötet, 42. o.)

A Törvényszék (negyedik tanács) T-6/09. sz., Bent Hansen kontra Európai Bizottság ügyben 2010. március 24-én hozott végzése ellen Bent Hansen által 2010. május 5-én benyújtott fellebbezés

(C-217/10. P. sz. ügy)

(2010/C 195/13)

Az eljárás nyelve: angol

Felek

Fellebbező: Bent Hansen (képviselő: I. Anderson ügyvéd)

Másik fél az eljárásban: Európai Bizottság

A fellebbező kérelmei

A fellebbező azt kéri, hogy a Bíróság

— helyezze teljes egészében hatályon kívül a Törvényszék 2010. március 24-i végzését, amely — mint nyilvánvalóan elfogadhatatlant — elutasította a fellebbező keresetét, és kötelezte a költségek viselésére.

— Adjon helyt a fellebbező fellebbezésének, és kötelezze a Bizottságot, hogy az alábbi összegeket fizesse a fellebbező részére:

a) kötelezze a Bizottságot, hogy fizessen meg a felperes részére 800 000 eurót vagy más olyan összeget, amelyet a Bíróság igazságosnak és méltányosnak ítél a súlyos egészségkárosodása folytán a múltban, a jelenben és a jövőben elszenvedett fájdalomért, szenvedésért és életminőség-csökkenésért, amely annak eredménye, hogy a Bizottság a thulei különleges beavatkozási csapatok esetében önkényesen és jogtalanul elmulasztotta kikényszeríteni a 96/26 irányelvnek (¹) a sugárzással kapcsolatos betegségek megelőző jellegű orvosi nyomonkövetésére vonatkozó rendelkezéseinek végrehajtását;

b) kötelezze a Bizottságot, hogy fizesse meg a felperes, illetve az orvosi kezelést végző intézmények vagy segítők részére a fenti a) pontban említett egészségkárosodás enyhítését, illetve kezelését szolgáló azon gyógyszerek és orvosi kezelések jövőbeni költségét, amelyek tagállamának társadalombiztosítási rendszere révén számára nem elérhetők;

c) kötelezze a Bizottságot a fellebbezőnél a Törvényszék ellótti eljárásban és a jelen eljárásban felmerült ésszerű jogi költségek viselésére és költségei megtérítésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

1. A Törvényszék tévedett, amikor a fellebbező szerződésen kívüli felelősségen alapuló keresetét — mint elfogadhatatlant — elutasította, mivel mind kérései jellegét, mind annak jogalapjait elferdítette. Ezen elferdítés eredményeképpen a Törvényszék elmulasztotta megállapítani a jogellenességet a Bizottság által a mulasztása megalapozására felhozott önkényes és csalárd kifogások összefüggésében, amely mulasztás megfosztotta a tartalmától a nukleáris energia katonai felhasználásával okozott radiológiai balesetek esetében a munkavállalók és a lakosság védelmére vonatkozó egységes egészségügyi biztonsági szabványokat.
2. A tagállamok közös jogelvi alkalmazásának elmulasztása. A Törvényszék elmulasztotta megállapítani annak jogellenességét, hogy — a magánszemélyeknek okozott kárért való közigazgatási felelősségnek az Euratom-Szerződés 188. cikkében előírtaknak megfelelően történő meghatározására irányuló tagállami rendszerek közös jogelvre tekintettel — a Bizottság nem járt el körültekintően, gondosan és a gondos ügyintézésnek megfelelően.
3. A Bizottság egyéni versenyjogi mentességének nem megfelelő alkalmazása — Az egészségügyi szabványokkal kapcsolatos panasz elfogadására vonatkozó hatáskör. A Törvényszék tévedett annak megállapításakor is, hogy a Bizottságra a thulei radiológiai balesettel kapcsolatban az irányelv által előírt egészségügyi védelem alóli katonai kivétel alkalmazandó, figyelembe véve a Bizottságnak az uniós versenypolitika — jogellenes kereskedelmi megállapodások diszkrecionális mentesítése révén történő — alakításával kapcsolatos széles és egyedi mérlegelési jogkörét. Figyelmen kívül hagyta a Törvényszéknek az Európai Unió olyan más területein hozott elfogadó határozatait, ahol a Bizottság nem rendelkezik egyéni diszkrecionális jogkörrel, és ahol a Bizottság mulasztásának állítása nem teszi a kérelmet nyilvánvalóan elfogadhatatlanná.

A Törvényszék nem vette figyelembe azt a körülményt, hogy a Bizottság nem rendelkezik egyéni és korlátlan mérlegelési hatáskörrel az egységes egészségügyi biztonsági szabványok végrehajtására, mivel az Euratom-Szerződés szűken határozza meg mentesítési hatáskörét és különösen rendelkezik olyan mechanizmusokról, amelyek révén magánszemélyek panaszt tehetnek az olyan területeken elkövetett közigazgatási mulasztásai ellen, ahol védelem illeti meg őket.

4. Annak megítélésének elmulasztása, hogy a Bizottság eljárásának megtagadása megsértette-e az Euratom-Szerződésnek a munkavállalók és a lakosság egészségének védelmére irányuló célját. A Bíróság szintén tévedett, amikor elmulasztotta megvizsgálni, hogy a Bizottság eljárásának megtagadása megsértette-e az Euratom-Szerződés arra irányuló céljait, hogy a munkavállalóknak és a lakoságnak az ionizáló sugárzás hosszú távú hatásaival szemben történő védelme

érdekében egységes egészségügyi biztonsági szabványokat állítson fel, és biztosítsa azok végrehajtását. A Törvényszék ily módon nem vette figyelembe a Bizottságnak az Euratom-Szerződésből következő azon kötelező feladatát, hogy biztosítsa a Szerződés rendelkezéseinek megfelelő alkalmazását, az abban foglalt elővigyázatosság elvét is beleértve.

⁽¹⁾ A munkavállalók és a lakosság egészségének az ionizáló sugárzásból származó veszélyekkel szembeni védelmét szolgáló alapvető biztonsági előírások megállapításáról szóló, 1996. május 13-i 96/29/Euratom tanácsi irányelv (HL L 159. o., Magyar nyelvű különkiadás: 5. fejezet, 2. kötet, 291. o.).

A Törvényszék (hatodik tanács) T-429/05. sz., Artedogan GmbH kontra Európai Bizottság ügyben 2010. március 3-án hozott ítélete ellen az Artedogan GmbH által 2010. május 7-én benyújtott fellebbezés

(C-221/10 P. sz. ügy)

(2010/C 195/14)

Az eljárás nyelve: német

Felek

Fellebbező: Artedogan GmbH (képviselők: U. Reese és A. Meyer-Sandrock ügyvédek)

A többi fél az eljárásban: Európai Bizottság, Németországi Szövetségi Köztársaság

A fellebbező kérelmei

- A Bíróság helyezze hatályon kívül az Európai Unió Törvényszékének a T-429/05. sz. ügyben 2010. március 3-án hozott ítéletét;
- kötelezze az alperest arra, hogy fizessen a felperes részére 1 430 821,36 eurót, valamint annak az ítélet kihirdetésének napjától a teljes kifizetés napjáig számított 8 %-os átalánykamatát; illetve másodlagosan a Bíróság utalja vissza az ügyet az Európai Unió Törvényszéke elé a követelés összegéről való határozathozatal érdekében;
- állapítsa meg, hogy az alperes köteles megtéríteni a felperes valamennyi, a jövőben bekövetkező azon kárát, amely a Tenuate Retardnak az e gyógyszer forgalombahozatali engedélyének visszavonása előtti piaci helyzetének visszaszerzése érdekében szükséges marketingköltségek következtében merül fel;